



HUMANOTECA

ASSETJAMENT SEXUAL

El poder gaudeix d'impunitat. El poder, majoritàriament és dels homes. Els homes assetgen a les dones. El poder té debilitat per les dones. Els toca el cul, els diu frases ofensives, les viola, les acomiada... Hi tenen dret perquè ells, són superiors.

Enfront la pitxa brava del poder, les dones diuen:

Cançons i proverbis parlen de la inconsistència de la dona però potser cal dir que la majoria van ser escrits per

homes. J. Austen

Els que no es mouen no noten les seves cadenes. R. Luxemburgo

Ja vas ser usada, no permetis ser dominada. I. Duncan

El primer deure de una dona escriptora és matar l'àngel de la llar. V. Woolf

Jo li duro el que vostè em cuidi, jo li parlo com vostè em tracti i li crec el que vostè em demostris. F. Kahlo

No podria el poder llegir a aquestes dones enlloc d'imaginar-les sempre obertes de cames?



LA LLUFA



BIBA ER KAOS

De nanos, ens preguntàvem: es pot ser amic de les nenes? Els de l'Opus deien que sí, que l'important era l'interior de les persones i els més grans que ja tenien novia, també ho deien. Però quan arribava el dia de sortir amb nenes, envoltàvem tots a la maca i al darrera deixàvem que ens seguissin "les de bon fons interior". Després de la sortida, els nois ens retrèiem el caos originat.

El mateix passa ara amb el COVID a Espanya.

Tenim una teoria dictada pels grans. El poder sanitari, el polític, i a vegades el militar, ens confeccionen una estratègia que en teoria cal seguir però que ens toca la moral –com abans en la tocava haver d'estar amb la lletja del grup-. Intentem seguir les normes però tampoc volem creure el codi de bona conducta o sigui que en quan trobem la primera escletxa, ens traïem la mascareta, ens fotem tres glops de cervesa i morregem a la noia (la guapa).

Aprofitant la dualitat entre fer bondat o fer el que

et ve de gust (que és anar amb la maca), la dreta espanyola, ha optat per una tercera via, el caos.

El poder vol gestionar la pandèmia mentre la dreta vol provocar el caos i, de passada, enviar als ciutadanes a la UCI.

Davant la disjuntiva, altres països han optat per unir-se i buscar una solució, una manera de fer coherent i positiva pels ciutadans.

A Espanya som massa llestos, tots tenim la raó i cada paraula nostra és un dogma de fe. Qui no ens creu és un heretge, i ja se sap on van a parar els heretges, a la foguera dels contenidors.

Inútils, incapaços de preparar l'arribada de

la segona onada de la pandèmia, erms com la terra castellana, però més pinxos que els molins de vent que ja no tenen farina per moldre.

Us imagineu set dotacions de bombers discutint la mànega que s'ha de connectar primer mentre crema el gratacel? Doncs això. LLUFA.

